

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7C/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202240
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3719202240.4

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica, v spore žalobcu: N. N., D.. XX.XX.XXXX, N. A. N., F. XXXX/X-XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. ROJKO s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, železničná 90/12, IČO: 47 251 794, proti žalovanému: N. N., D.. XX.XX.XXXX, N. A. N., F. XXXX/XXX-XX, právne zastúpenému: JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Šoltésovej 346/1, IČO: 36 860 654, o odporovateľnosť právnych úkonov, takt

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** súd nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému určenia, že právne úkony - zmluvy S. XXX/XXXX zo dňa 19.2.2019 a S. XXX/XXXX zo dňa 11.4.2019, ktorých vklad bol povolený Okresným úradom, katastrálnym odborom Považská Bystrica vo vzťahu k bytu č. XX, vchod č. XXX, X. poschodie bytového domu č. XXXX v podiele X/X a v podiele X/XX k spoločným častiam a spoločným zariadeniam a k príslušenstvu tohto domu, vedeného na LV č. XXXX, kat. územie A. N., na žalovaného sú voči žalobcovi právne neúčinné.

2. Písomným podaním zo dňa 07.09.2021 žalobca zobral svoju žalobcu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoj návrh odôvodnil tým, že medzi stranami konania prebiehal spor o vyporiadanie BSM v konaní 6C/49/2013, ktorého predmetom bola aj hodnota členského podielu - 3-izbového bytu č. XX v bytovom dome č. XXXX/XXX, F. S. A. N.. Žalovaná v priebehu konania o vyporiadanie BSM vykonala také úkony, ktorými predmetný byt previedla na tretiu osobu a následne späť na syna. Z toho dôvodu sa žalobca domáhal určenia odporovateľnosti týchto právnych úkonov. Konanie o vyporiadanie BSM účastníkov pod spis. zn. 6C/49/2013 bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8.4.2020, proti tomuto rozsudku žalovaná podala odvolanie, vec sa viedla v odvolacom konaní KS Trenčín 5Co/49/2020 a vo veci bol vydaný rozsudok dňa 9.6.2021. Na základe výsledku konania 6C/49/2013 v spojitosti s rozsudkom KS Trenčín 5Co/49/2020 žalovaná dňa 12.8.2021 žalobcovi vyplatila podiel z BSM, tým aj podiel na hodnote členského podielu bytu, ku ktorému sa predmet žaloby v konaní 7C/28/2019 vzťahoval. Z uvedeného dôvodu odpadol dôvod konania, avšak k späťvzatiu žaloby, resp. k zastaveniu konania dochádza pre plnenie - vyporiadanie nároku žalobcu, ktorý bránil žalobou vo veci 7C/28/2019, v dôsledku toho k zastaveniu konania dochádza pre zavinenie na strane žalovanej, preto sa v zmysle § 256 CSP žalobca domáha, aby mu súd priznal právo na náhradu trov v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný sa k späťvzatiu žaloby vyjadril písomným podaním zo dňa 17.09.2021, v ktorom uviedol, že žalobca keď uplatňoval odporovateľnosť právneho úkonu podľa § 42a ods. 1 OZ mal preukázať, že je veriteľom v danom čase a mal sa domáhať, aby bolo určené, že prevod vlastníctva z O. N. D. U. S. je odporovateľný. U. S. nepojal do súdneho konania, pretože podľa § 42b ods. 2 OZ právo odporovať

právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. K vysloveniu neúčinnosti môže dôjsť iba súdnym výrokom a nemožno to riešiť ako predbežnú otázku iba v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Keďže žalovaný nevedel o okolnostiach, že by jeho matka bola žalobcovi dlžníčkou a jeho žaloba bola takto nesprávne podaná, keďže žalovaný so žiadnym dlžníkom zmluvu neuzavíeral, žiadal žalobu zamietnuť. Keď žalobca zobral žalobu späť, prináleží žalovanému po práve náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré žiada priznať.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 146 ods. 1 veta prvá CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

7. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu späť celkom a keďže zo strany žalovaného došlo k vyjadreniu súhlasu so späťvzatím žaloby, súd konanie v zmysle citovaných ustanoví zákona zastavil.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Súd poukazuje, že späťvzatie žaloby je dispozičným právom žalobcu, ktorým vyjadruje svoj ďalší postoj k predmetu konania. V danom prípade je nepochybné, že žalovaný zobral žalobu späť, prihliadajúc pritom na plnenie zo strany žalovanej.

13. Preskúmaním žaloby a súvisiaceho spisového materiálu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 7C/28/2019, ako aj spisového materiálu sp.zn. 6C/49/2013 súd zistil, že žalobca sa v čase podania žaloby v konaní sp.zn. 7C/28/2019 domáhal voči žalovanému vyslovenia neúčinnosti právnych úkonov, a to zmluvy S. XXX/XXXX zo dňa 19.2.2019 a zmluvy S. XXX/XXXX zo dňa 11.4.2019, ktorých vklad bol povolený Okresným úradom, katastrálnym odborom Považská Bystrica vo vzťahu k bytu č. XX, vchod č. XXX, X. poschodie bytového domu č. XXXX v podiele X/X a v podiele X/XX k spoločným častiam a spoločným zariadeniam a k príslušenstvu tohto domu, vedeného na LV č. XXXX, kat. územie A. N., na žalovaného, dôvodiac odporovateľnosťou predmetných právnych úkonov. Podľa názoru súdu však v čase podávania žaloby v konaní sp.zn. 7C/28/2019 nemal žalobca voči žalovanému, resp. jeho matke existujúci exekučný titul vo forme rozhodnutím judikovanej a vykonateľnej pohľadávky, ktorej sa mala jeho bývalá manželka za účasti žalovaného zbavovať, čím by sa voči žalobcovi mala dopustiť neúčinného úkonu, ktorý žalobca odporovacomu žalobou napádal. V čase podávania žaloby vo veci sp.zb. 7C/28/2019 neexistovala medzi žalobcom a jeho bývalou manželkou žiadna pohľadávka, uspokojenia ktorej sa mohol toho času žalobca voči svojej bývalej manželke, či žalovanému domáhať. V čase iniciovania konania sp.zn. 7C/28/2019 totiž ešte nebolo právoplatne, najmä však vykonateľne, ukončené konanie vedené pod sp.zn. 6C/49/2019, výsledkom ktorého bol vznik pohľadávky žalobcu voči svojej bývalej manželke.

14. Hmotnoprávnym základom na podanie odporovacej žaloby je existencia vykonateľnej pohľadávky. Na tomto mieste súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Cdo 253/2012 zo 17. 12. 2013, v ktorom Najvyšší súd prezentoval názor, v zmysle ktorého v otázke, čo treba rozumieť pod pojmom „vymáhateľná pohľadávka“ použitým v ustanovení § 42a ods. 1 Obč. zákonníka sa dovolací súd nestotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 23. decembra 1999

sp.zn. 3 Cdo 102/99, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2001. Podľa citovaného rozhodnutia zákonnému pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní, t.j. pohľadávka, ktorá už dospela (je zročná) a ktorá nie je čo do svojej povahy pohľadávkou naturálnou. Podľa názoru dovolacieho súdu pod vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods. 1 Obč. zákonníka treba rozumieť takú pohľadávkou, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu. Účelom odporovacej žaloby je ochrana veriteľa spočívajúca v možnosti dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že dlžníkom urobený právny úkon je voči veriteľovi neúčinný. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovie, potom predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu, vydaného proti dlžníkovi, domáhať vykonania exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim k uspokojeniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právného úkonu. Z takto vymedzeného účelu a zmyslu odporovacej žaloby vyplýva, že vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Obč. zákonníka sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t.j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu. Ak slúži odporovacia žaloba - ako bolo uvedené vyššie - k uspokojeniu pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, nezodpovedalo by tomuto jej účelu, keby pohľadávka veriteľa nebola priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, a keby išlo len o pohľadávku „dospelú“ či splatnú, teda žalovateľnú.

15. Vzhľadom na citované rozhodnutie je zjavné, že odporovacia žaloba má reálny zmysel v prípade, ak už v čase jej podávania existuje na strane žalobcu a dlžníka vykonateľná pohľadávka, ktorej sa dlžník zbavuje v prospech tretej osoby, čím oslabuje možnosť jej exekučného vymáhania zo strany svojho veriteľa. Nakoľko v danom prípade v čase podania odporovacej žaloby stále nebola pohľadávka žalobcu právoplatná, ani vykonateľná, keďže nebola judikovaná nemenným a záväzným rozhodnutím súdu, žalobca nebol v danom procesnom štádiu aktívne vecne legitimovaný na podanie odporovacej žaloby, táto bola teda podaná z jeho strany predčasne. V danom čase totiž žalobca nemal hmotnoprávnu povahu veriteľa a jeho bývalá manželka nemala hmotnoprávnu povahu dlžníka, teda nemohla prípadným právnym úkonom ukrátiť žalobcu na jeho majetku, ak voči nej žalobca toho času žiadnu vykonateľnú pohľadávkou nemal priznanú. Ak teda žalobca inicioval predčasný a nedôvodný spor, je podľa názoru súdu zodpovedný i za jeho následné zastavenie titulom späťvzatia predčasne podanej žaloby. Bolo by nespravodlivé, aby toto procesné pochybenie žalobcu bolo na ťarchu žalovaného v zmysle jeho povinnosti znášať trovy konania žalobcu. V intenciách uvádzaných skutočností potom nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že k späťvzatiu žaloby došlo v dôsledku plnenia jeho bývalej manželky. Uvedená skutočnosť, ktorá nastala až po podaní žaloby v konaní 7C/28/2019, totiž neospravedlňuje predčasnosť podanej odporovacej žaloby smerujúcej voči žalovanému, ktorý v danom čase nemal voči žalobcovi žiaden vykonateľný dlh.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP v podanom odvolaní musí byť uvedený, ktorému súdu je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísaný a musí byť uvedená spisová značka konania, do ktorého je podanie urobené.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.